

рал доста обширно движение за възстание. И макар по разногласие между възстаниците да не се развило в заплашителни размери за турците, в всеки случай направило една брезда от Лясковец по Стара Планина до Габрово и произвело своя ефект върху народа.

Годината 1860 отбелязва втор важен и съдбоносен скок: българите в Цариград на Възкресение в църква тържествено се отказали от фанариотския патриарх. Народа всъщност с възхищение посрещнал и приел този решителен жест към свободен и самостоен живот. Произнесени били вредом из България проклетия против гръцкото духовенство. Засилила се униятската пропаганда, народните владци в Цариград били изпратени на заточение.

Нашият народ е малък, групиран съгъстено около родните планини, близо до султановата столица. При това той е подвижен, любознателен, па и приказлив. Ето защо нито едно събитие, нито една новина, отдето и да иде, не можела да не проникне веднага в всичките му кътове. Търговските оживени сношения със странство и катадневните пътувания на търговци и еснафи до Цариград, улеснявали разнасянето на новините много по-бързо, отколкото пощата и телеграфа. Българите по двата склона на Стара-Планина, по Средна Гора и Македония се научавали много по-скоро от пътници за новините в столицата и по империята, отколкото самите турци и вестниците.

При това положение на работата не е мъчно да се разбере, че Карлово, като средоточие на